ΖΩΓΡΑΦΟΙ...ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΝΙΟ !...

ΟΙ ΛΟΓΙΟΙ ΜΑΣ ΑΥΤΟΣΚΙΤΣΑΡΙΖΟΜΕΝΟΙ

Τὸ «Μπουκέτο» εἶχε πάντοτε πρωτότυπες καὶ ἐπιτυχεῖς ἐμπνεύσεις. Τελευταίως εἴχαμε πάλι τὴν ἔμπνευσι ν' ἀναθέσουμε στοὺς λογίους μας... ν' αὐτοσκιτσαρισθοῦν ! Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦταν βέβαια καθόλου εὔκολο. Καὶ ὅμως νὰ ποὺ ἐπετύχαμε. Ἑκόντες ἄκοντες οἱ λόγιοί μας κάθησαν κ' ἐσκάρωσαν τὸ σκίτσο τους. Γιὰ δέστε τους !... Πῶς τοὺς βρίσκετε ; Εἶδατε τέχνη ; Γοῦστο ; Ἐμορφιά ;...

Νὰ πρῶτος-πρῶτος ὁ κ. Παῦλος Νιρβάνας. Πῶς σᾶς φαίνεται ; Μοιάζει λιγάκι μὲ χρηστοῦλα ποῦ τὴν πῆρε ὁ ὕπνος ! Εἶνε καὶ λιγάκι θυμωμένος, λιγάκι, παραπονεμένος... Στὸ μότο του γράφει : «Ἐλπίζω κ' ἐγὼ ζωγράφος !» Εἶνε ὅμως ; Ἤμεις ἀμφιβάλουμε... Δεύτερος ὁ κ. Στέφανος Δέφνης. Φεγγαροπρόσωπος, παυσελήνειδής, ὡραῖος καὶ ὀλίθριος ! Δυσαρὰ ποὺ τὸ ἕνα του μάτι εἶνε πειὸ γουρλωμένο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὸ μότο του : «Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς...» Γιατὶ ἄραγε ; Ἂς μᾶς τὸ ἐξηγήσει ὁ ἰδιος. Δαναὸς γὰρ ὁ ἀνήρ... Τρίτη, πλαϊ-πλαϊ στὴν σύζυγον, ἡ κ. Αἰμιλία Στ. Δάφνη. Σκιτσαρίστηκα, λέει, μπρὸς στὸν καθρέφτη. Καὶ χάρις σιὴ σιεργασία τον ἐθριάμβειοε. Πλάϊ της ὁ γάτος της ἀξιότιμος κ. Ἀβεσαλώμ, ποζάτος, μυστακίας... ἀξιοπρεπέστατος !

Τέταρτος ὁ κ. Ι. Δελικατερίνης. «Αὐτός... δὲν εἶμαι ἐγώ !» γράφει στὸ μότο του. Καὶ πραγματοῦς εἶνε αὐτός. Πέμπτος ὁ κ. Θεόδωρος Συναδινός. Θεέ μου τί ἐμορφιὰ καὶ χάρις ! Ὅλα του εἶνε κλασικά. Καὶ ἰδέας ἡ μύτη του. Στὸ μότο, τὸ ὁποῖον δὲν σιμπεριελήφθη στὸ κλισέ, γράφει : «Θὰ πεθάνω φιλῶντας τὸ χέρι μιᾶς ὡραίας κυρίας !» Εἶδατε ἱπποτισμός ; Τίφλες νάζη ὁ Δὶ Ζοτὰν μπροστά του !... Ἔκτος ὁ κ. Γρηγ. Ξενόπουλος, χωρὶς ὀμματογυάλια, ἀγνώριστος, μὲ τεραστίαν φαλάκραν, ἐφ' ἧς ὀρθοῦνται τρεῖς καὶ μόνες τρίχες... Τὸ μότο του : «Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ κοινοῦ !» Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Εἶνε ἀπὸ τοὺς πειὸ ἀγαπητοὺς στὸ κοινὸν σιγγραφεῖς.

Ἕβδομος ὁ κ. Τίμος Μωραϊτίνης, ζωγράφος... κυβιστής ! Ἀντὶ κεφαλῆς ἕνα... κουτὶ σπίρτων ! Ὁ κ. Μωραϊτίνης δὲν μπορεῖ, λέει, νὰ τραβήξῃ οὔτε μιὰ γραμμὴ μ' εὐκολία. Γι' αὐτὸ πῆρε ἕνα... χάρακα κ' ἔφτιασε τὸ σκίτσο του ! Τὸ μότο του :—«Δὲν πιστεύω καθόλου πὼς ἔχω... τετράγωνο κεφάλι» ! Ὄγδοος ὁ κ. Διον. Κόκκινος, ὀλίγον τι βλοσυρός, μὲ τὰς ρυτίδας τῆς σκέψεως εἰς τὸ μέτωπον, μὲ τὴν σαγήνην τοῦ κάλλους εἰς τὴν ὄψιν... «Ἰδοὺ ἐγώ ! Μὴ φοβῆσθε», γράφει στὸ μότο του. Νὰ φοβηθοῦν ; Θεὸς φυλάξει. Καὶ γιατί ;... Ἔνατος καὶ τελευταῖος ὁ κ. Νικ. Λάσκαρης, μὲ μορφὴν Ρωμαίου Συγκλητικοῦ... «πούρους ἀουτόρες ντραμάτικους». Τὸ μότο του : «Μὲ Βοαλὰ—Νικολά—Ἀπορεῖς—Λασκαρίς» !

Ἐδῶ τελειώνει ἡ εὔθυμη αὐτὴ παρέλασις. Ἔχετε ὑπομονήν. Θὰ τὴν συνεχίσουμε σὲ δυὸ-τρεῖς ἑβδομάδες...